Fredagen den 12 februari 1999

— med beaktande av artikel 58 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A4-0009/99).

1. Parlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet,

2. uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 189a.2 i EG-fördraget,

3. uppmanar rådet att införliva parlamentets ändringar i den gemensamma ståndpunkt som rådet skall anta i enlighet med artikel 189b.2 i EG-fördraget,

4. påminner kommissionen om att den är skyldig att förelägga parlamentet varje ändring som den har för avsikt att göra i det av parlamentet ändrade förslaget,

5. uppdrar åt sin ordförande att vidarebefordra detta yttrande till rådet och kommissionen.

---

5. Europeisk standardisering

A4-0501/98

Resolution om rapporten från kommissionen till rådet och Europaparlamentet ”Effektivitet och tillförlitlighet i europeisk standardisering enligt den nya metoden” (KOM(98)0291 — C4-0442/98)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens rapport (KOM(98)0291 — C4-0442/98),

— med beaktande av rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod inom området för teknisk harmonisering och standarder ([1]),

— med beaktande av Wienkonventionen från juni 1991 om tekniskt samarbete mellan Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) och Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och avtalet från Dresden från september 1996 om utbyte av tekniska uppgifter mellan Europeiska organisationen för standardisering inom elområdet (CENELEC) och den internationella elektrotekniska kommissionen (CEI),

— med beaktande av rapporten från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 25 november 1997 om samordningen av stödåtgärder för små och medelstora företag och hantverksföretag (KOM(97)0610 — C4-0019/98) och med beaktande av parlamentets resolution av den 5 november 1998 om kommissionens rapport ([2]),

— med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om utökad användning av standardisering i gemenskapens politik (KOM(95)0412) och med beaktande av parlamentets resolution av den 19 september 1996 om kommissionens meddelande ([3]),

— med beaktande av utfrågningen i Europaparlamentets utskott för ekonomi, valutafrågor och industripolitik den 10 juni 1996 med företrädare för Europeiska standardiseringskommittén (CEN), den europeiska organisationen för standardisering på telekommunikationsområdet (ETSI), den franska organisationen för standardisering (AFNOR), Europeiska fackföreningars tekniska kontor för hälsa och säkerhet (TUTB) och den europeiska organisationen för samordning av konsumentintressen i samband med standardisering (ANEC) samt två företrädare för företagarsidan,

— med hänvisning till betänkandet från utskottet för ekonomi, valutafrågor och industripolitik (A4-0501/98), och av följande skäl:

A. Den europeiska standardiseringen ger ett uppenbart bidrag till att undanröja hinder för den fria rörligheten för varor och tjänster och alltså till att fullborda ett Europa utan inre gränser.

B. Trots att den europeiska standardiseringen är ett medel för teknisk samordning kan definitionen av de olika delarna av en standard påverkas av andra faktorer än de rent ”tekniska”.

([1]) EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.
([2]) Protokollet av detta datum, del II.10.
([3]) EGT C 320, 28.10.1996, s. 208.

Fredagen den 12 februari 1999

C. Direktiv 83/189/EEG har sedan den 1 januari 1985 i stor omfattning förebyggt uppkomsten av nya handelshinder och främjat samarbetet mellan de nationella standardiseringsorganen.

D. En effektiv europeisk standardisering är av stor vikt för industrins konkurrenskraft. Industrin vill så snabbt som möjligt förfoga över ett standardsystem som är anpassat till det nuvarande läget för den tekniska kunskapen.

E. Å ena sidan har tyngdpunkten för standardiseringsverksamheterna förskjutits från nationell till europeisk nivå och å andra sidan får inte de internationella standardernas betydelse underskattas, eftersom mer än en tredjedel av CEN-standarderna redan är identiska med internationella standarder och så mycket som 95 % av CENELEC-standarderna.

F. För tillfället är i genomsnitt en fjärdedel av alla standarder knutna till den nya harmoniseringsmetoden och denna andel kommer antagligen att öka ytterligare under kommande år.

G. Den ”första” generationen harmoniserade normer kommer nu snart att behöva ses över och anpassas till dagens teknik, och det kommer att behövas ekonomiskt stöd för att säkerställa att en sådan uppdatering sker.

H. Standardiseringsprocessens effektivitet och möjligheterna till insyn är inte bara de europeiska standardiseringsorganens ansvar utan också de regeringarnas, Europeiska kommissionens och de nationella standardiseringsorganens. Det är alltså ett resultat av deras gemensamma ansträngningar.

I. Det är svårt att mäta effektiviteten i standardiseringsprocessen eftersom tid endast är en av de faktorer som skall beaktas. En annan faktor är kvalitet, i betydelsen att på ett rättvist sätt ta hänsyn till alla berörda parters och allmänhetens intressen.

J. Standardiseringsprocessen grundas bland annat på de nationella och europeiska standardiseringsorganens oberoende och alltså också på uppfyllande av ansvarighetskrav.

K. Standardiseringsprocessen skall finna balans mellan insyn och effektivitet. Men man får inte tappa frågan om marknadseffekten ur sikte.

L. Standardiseringen kan utgöra ett effektivt, allmänt accepterat och anpassningsbart komplement till lagstiftning och i vissa fall kan den, om det finns tydliga rättsliga ramar, vara ett alternativ till tvingande regler eller förordningar.

1. Parlamentet välkomnar kommissionens rapport där konkreta förslag läggs fram för att förbättra standardiseringsprocessens effektivitet och möjligheterna till insyn och hoppas att det innebär början på en kontinuerlig process,

2. är mycket tillfredsställt med den nya harmoniseringsmetodens filosofi som grundas på alla berörda parters deltagande och samförstånd mellan berörda parter, syftar till att framför allt avveckla icke-tariffära handelshinder, bygger på frivillighet, har en marknadsinriktad och dynamisk karaktär och möjliggör flexibla former av lagstiftning som snabbt kan anpassas till tekniska framsteg,

3. påpekar emellertid att mer resurser måste ställas till förfogande för små och medelstora företag, konsument- och miljöorganisationer på nationell nivå och EU-nivå för att göra det möjligt för dessa att på ett lämpligt sätt delta i standardiseringsprocessen,

4. konstaterar med tillfredsställelse att de frivilliga standarderna har bevisat sitt värde, särskilt inom de sektorer som använder avancerad teknologi och i vissa fall har kommit att ersätta bindande föreskrifter,

5. uppmanar kommissionen att inom två år redigera en grönbok och i den genomföra en kostnadsnyttoanalys och en utvärdering av det europeiska standardiseringsarbetet, stödja genomförandet av den europeiska standardiseringsprocessen och en modell för bästa tillvägagångssätt och jämföra standardiseringsprocessen i Europa med den i andra ekonomier,

6. uppmanar mer specifikt kommissionen att för denna grönbok genomföra en studie av standardiseringsarbetets påverkan på ekonomin,

Fredagen den 12 februari 1999

7. är enig med Europeiska kommissionen om att standardiseringsarbetet även måste hålla jämna steg med ”resultattavlan” för den inre marknaden,

8. konstaterar att samarbetet mellan de tre europeiska standardiseringsorganen, CEN, CENELEC och ETSI genomgående fungerar bra och ser därför för tillfället inte hur en sammanslagning av de europeiska standardiseringsorganen skulle kunna göra standardiseringsprocessen effektivare, eftersom varje organ har byggt upp ett eget expertkunnande och inget uppenbart mervärde skulle genereras i förhållande till anpassningskostnaderna och ansträngningarna för en sammanslagning; noterar att inget av de europeiska standardiseringsorganen förespråkar en sammanslagning,

9. motsäger sig användningen av formell omröstning i ett tidigt stadium av standardiseringsarbetet för att påskynda processen; detta för att den europeiska standardiseringsprocessen grundas på ömsesidigt samförstånd vilket i sin tur garanterar alla parters deltagande, engagemang och förtroende,

10. anser därför att det inte bara är balans mellan öppenhet och effektivitet som skall sökas utan också mellan effektivitet och standardiseringsarbetets marknadseffekt; uppmanar alltså kommissionen samt de nationella och europeiska standardiseringsorganen att genomföra en närmare undersökning,

11. menar emellertid att de europeiska standardiseringsorganen själva måste bedöma vilka åtgärder som skall kunna driva på effektiviteten och att de med tanke på sin trovärdighet bör respektera tidsplanerna; betonar att europeiska standardiseringsorgan under hela standardiseringsarbetet fortsätter att vara fullständigt tillförlitliga för de intressen de representerar,

12. erkänner den viktiga roll som de allmänt tillgängliga specifikationerna (PAS) kan spela som bidrag till standardiseringsprocessen och välkomnar det arbete som hittills utförts med typer av förfaranden som möjliggör utveckling av allmänt tillgängliga specifikationer inom öppna ramar; rekommenderar vidare de många aktörer som utvecklar allmänt tillgängliga specifikationer att använda de plattformar för specifikationer som erbjuds; noterar att det finns ett antal praktiska problem innan specifikationerna kan få en högre status inom ramen för den nya harmoniseringsmetoden,

13. konstaterar att inom vissa sektorer, till exempel byggsektorn, har det ömsesidiga erkännandet av nationella förfaranden för överensstämmelseförklaringen fortfarande inte någon inverkan; därför är det för tillverkare av byggmaterial nästan omöjligt att exportera till alla medlemsstater,

14. menar följaktligen att Europeiska kommissionen måste hålla noggrannare tillsyn på i vilken omfattning nationella instanser ömsesidigt erkänner tekniska godkännanden eller överensstämmelse-förklaringar; menar att kommissionen följaktligen måste lägga fram förslag som skärper förfarandena avseende brott mot principen om ömsesidigt erkännande,

15. välkomnar Europeiska kommissionens föresats att i enlighet med Slim-gruppens rekommendation ändra direktivet för byggprodukter för att göra det möjligt för tillverkare att ansöka om EG-märkning till och med om det saknas harmoniserade tekniska specifikationer; detta under förutsättning att tillverkaren kan påvisa att hans produkter uppfyller kraven i direktivet,

16. uttalar sitt stöd för ett graderat system för europeisk överensstämmelsemärkning som förutom CE-märkningen även omfattar frivilliga privata eller i lag föreskrivna överensstämmelsemärkningar; dessa tilldelas av oberoende organ inom ramen för typkontroll och efterföljande övervakning av produktionen för att ta hänsyn till marknadens förväntningar om en tillförlitlig produktmärkning,

17. uppmanar de nationella, de europeiska och de internationella standardiseringsorganen att på ett meningsfullt sätt rådgöra med alla relevanta berörda parter såsom arbetstagare, arbetsgivare, konsumenter och miljögrupper och att offentliggöra en sammanfattning av de åsikter som framförts av dessa berörda parter; tror också att vidare framsteg är möjliga inom detta område och uttalar därför sitt stöd för konferensen med alla berörda parter som kommissionen skall organisera i mars 1999,

18. välkomnar de befintliga avtalen med ANEC (konsumentorganisationen) och TUTB (de europeiska fackorganisationernas tekniska byrå för hälsa och säkerhet) och det nya samförståndsavtalet från 1995 som syftar till att förbättra policyn för att öka medvetenheten och hänvisar i detta sammanhang till Europeiska standardiseringsmyndigheten för hantverk, handel samt små och medelstora företag (NORMAPME); tror dock att även Euroinfocenter och handelskamrar kan spela en viktig roll i processen för att öka medvetenheten,

Fredagen den 12 februari 1999

19. är övertygat om att informationsspridning och små och medelstora företags medverkan i standardiseringsprocessen är av yttersta vikt samt att små och medelstora företag måste engageras på nationell nivå, eftersom det för många företagare medför kostnader att följa den europeiska lagstiftningen som den nya harmoniseringsmetoden medför,

20. stöder kommissionen i dess uppmaning till de europeiska standardiseringsorganen att lägga ut utvecklingsrapporter om den nya metodens delområden till gratis påseende på Internet samt att där också skapa länkar med information om direktiv, mandat, referenslistor till europeiska standarder som offentliggjorts för direktiv om den nya metoden, listor med anmälda organ och relevant information på nationell nivå,

21. är enigt med kommissionen om att standardiseringsorganen i Central- och Östeuropa måste knytas närmare till de europeiska standardiseringsorganens verksamhet och att berörda parter i de länderna måste kunna räkna med stöd från Europeiska kommissionen,

22. ger dessutom hög prioritet åt information till andra länder, särskilt de länder som ingått frihandelsavtal med gemenskapen och som har behov av information om europeisk standardisering och därmed sammanhängande områden,

23. uttalar sig för att den avdelning inom Europeiska kommissionen som sysslar med att behandla företags klagomål till följd av att en del medlemsstater brister i uppfyllandet, skall bli mer synlig för näringslivet,

24. stöder kommissionen i dess begäran att CEN, CENELEC och ETSI skall tillåta en oberoende bedömning av finansieringen av den europeiska standardiseringsprocessen,

25. uppdrar åt sin ordförande att vidarebefordra denna resolution till rådet och kommissionen.

---

6. Europa-Medelhavspartnerskapet i transportsektorn

A4-0438/98

Resolution om meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om Europa-Medelhavspartnerskapet i transportsektorn (KOM(98)0007 — C4-0102/98)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(98)0007 — C4-0102/98),

— med beaktande av sin resolution av den 12 juni 1992 om transport i Medelhavsområdet ([1]) och sin resolution av den 14 maj 1998 om Europa-Medelhavsavtalen om associering ([2]),

— med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet Att förbinda unionens transportinfrastrukturnät med dess grannar (KOM(97)0172), slutförklaringen från den tredje alleuropeiska transportkonferensen i Helsingfors och sitt förslag till betänkande om uppföljningen av denna konferens,

— med beaktande av Europa-Medelhavskommittén för Barcelonaprocessens beslut av den 15 september 1998 att godkänna upprättandet av ett Euro-Medelhavsforum för transporter,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från utskottet för utrikes-, säkerhets- och försvarsfrågor samt utskottet för externa ekonomiska förbindelser (A4-0438/98), och av följande skäl:

A. Den senaste utvecklingen inom transportpolitiken bör beaktas, och Europeiska rådet i Cardiff har uttryckt sitt stöd för Europa-Medelhavspartnerskapet.

B. Mot bakgrund av den strategi som skisserats inom ramen för gemenskapens transportpolitik, den alleuropeiska transportkonferensen och Europa-Medelhavspartnerskapet förefaller det nödvändigt att mer ingående fastställa kommissionens instrument och organisatoriska resurser för att driva på integrationsprocessen mellan Europeiska unionen och tredje länder i Medelhavsområdet.

([1]) EGT C 176, 13.7.1992, s. 250.
([2]) EGT C 167, 1.6.1998, s. 196.